

ling som Husmoder og som Moder, ligeledes med Samraade som Grundlag. Det maa bestemt fastholdes, at det ikke alene er Hustruens Pligt, men ogsaa hendes Ret at styre Husvæsenet, selvfølgelig inden for de Grænser, som Manden maa kunne drage i Henhold til deres almindelige Formuesvilkaar. Det erkjendes ogsaa i Principet af vore Retslærde, at Hustruen har en saadan Ret. „Manden har i alle, Familien og Husvæsenet vedkommende Anliggender den afgjørende Myndighed; dog tilsiger Sagens Natur, at Konen bør tages paa Raad med ved alle disse Forholds Ordning, og saavel efter sædvansmæssig Ret som efter Lovgivningens Grundsætninger maa der vel endog med Hensyn til det indre Husvæsens Ordning og Førelse tilkomme hende en vis selvstændig Myndighed, som Manden ikke vilkaarlig kan betage hende, saa længe hun ej har vist sig udygtig eller uværdig dertil“, siger *Gram* \*). Men hvilken Sikkerhed er der givet Hustruen for, at hun virkelig tages med paa Raad, og at hun beholder den hende tilkommende Stilling? Hvad nytter desuden Retten til at raade, naar Manden slet ikke har nødig at bryde sig om Raadet, og er det Mandens Skjøn alene, som afgjør hendes Udygtighed og Uværdighed? Saafremt han kun kan — eller vil — give hende en forholdsvis tarvelig Sum til Husholdningens Førelse — tarvelig i Forhold til Familiens Stand og Vilkaar —, har han da alligevel, være sig af Forfængelighed eller for at vedligeholde sin Overmagt, Ret til at formene hende at drive et særskilt Erhverv, som kunde give det fornødne Tilskud, under Henviisning til, at hun derved vilde forsømme Husets Gjerning? Ja, derom er der vist ingen Tvivl, men er det ret og billigt? Vil det ikke tillige være rimeligt at give Hustruen Frihed til at fæste det kvindelige Tyende, der skal være hendes Medhjælp, i Lighed med, hvad der gjælder i Slesvig og Holstein? \*\*)

Heller ikke med Hensyn til Børnene bør det tilkomme Faderen alene at træffe Afgjørelser, saa meget mindre som det netop er Børnene, deres Fødsel, Opamning og Pasning, der hindrer eller dog væsentlig svækker Hustruens Erhvervsevne og saaledes gjør hende afhængig af Manden. De ere desuden i

\*) Forelæsninger over den danske Familieret. S. 111—12. Jvf. Deuntzer: Den danske Familieret. S. 107.

\*\*) Krieger: Den slesvigske Familie- og Arveret. S. 27.